

ací a les Corts Valencianes per a la seua discussió per part de tots els grups parlamentaris, un pla d'estabilitat que es va a portar després a la discussió i negociació amb el Govern d'Espanya, i un pla d'estabilitat que ha sigut aprovat per unanimitat per tots els membres del Consell de Política Fiscal i Financera d'Espanya.

Seriositat i responsabilitat front a discursos gens sòlids, discursos irresponsables. Quatre o cinc coses, entre altres compromisos, del Govern de la Generalitat, assumits pel Govern de la Generalitat, una qüestió que ens pareix que hauria de ser compromís del Govern d'Espanya, però que se'ns ha demanat que siga un compromís del Govern de la Generalitat independentment que les previsions macroeconòmiques per part del Govern d'Espanya no es complisquen l'any que ve.

Bé, inclús amb eixes imprevisions, el Govern de la Generalitat també va fer els seus deures en responsabilitat. Per a què? Per a un marc d'estabilitat, per a continuar creixent i per a continuar generant llocs de treball. El pressupost és un instrument que dóna benestar i dóna prosperitat. El Pla d'estabilitat és un instrument que dóna també prosperitat i que dóna benestar. En definitiva, és un marc de treball per a fer possible que la nostra sanitat, la nostra educació, continuen endavant, i també que la Comunitat Valenciana tinga totes les opcions per a créixer i generar prosperitat. Es tracta d'un instrument, un instrument econòmic i un instrument polític. Què demanem quan portem ací una discussió d'un instrument econòmic i polític? Responsabilitat en les reflexions, en les propostes. Què és el que notem de vegades? Doncs, falta de responsabilitat, la veritat, en estes discussions i en valoracions que es fan fora d'esta cambra.

El Govern de la Generalitat, com no podia ser d'un altra manera, ha presentat el seu pla d'estabilitat. El Govern d'Espanya, la resta de comunitats autònomes han assumit eixa proposta, eixe projecte, hem modificat algunes qüestions. Però, malgrat això, el Govern de la Generalitat continua demanant del Govern d'Espanya algunes qüestions fonamentals, entre altres, entre altres, el finançament de la sanitat en relació a la prestació que dóna en estos moments la Comunitat Valenciana, un finançament que permetria, per exemple, si eixa responsabilitat del Govern d'Espanya es ficara en marxa, no ficar l'impost d'hidrocarburs previst en el Pla d'estabilitat.

També demanem del Govern d'Espanya una inversió constant a la Comunitat Valenciana en relació al seu PIB, és a dir, el 10% de la inversió pressupostària de l'estat que es faça ací a la Comunitat Valenciana. I parlem de les infraestructures i parlem d'inversions fonamentals estratègiques per al desenvolupament de la Comunitat Valenciana.

També demanem un compromís de 270 milions d'euros, d'euros, que és un compromís de governs anteriors i que continuem demanant al govern d'Espanya com a nivells de responsabilitat, també del Govern d'Espanya, amb la Comunitat Valenciana. Perquè el Pla d'estabilitat és un projecte de responsabilitat del Govern de la Generalitat, però també és un projecte de corresponsabilitat del Govern d'Espanya. Necessitem, de fet, en eixe pla d'estabilitat que el Govern d'Espanya continue en la senda mampresa pels governs anteriors d'Espanya, de reformes perquè a la Comunitat Valenciana i a tot Espanya es tinga l'oportunitat de crear llocs de treball, com, per exemple, en estos moments,

amb una dada d'este matí, podem dir una altra vegada a la Comunitat Valenciana: Hui, este matí, hem conegut que a la Comunitat Valenciana hi ha més afiliats que en tota la seua història, 10.000 persones més estan afiliades a la Comunitat Valenciana hui, este matí. I això és una gran notícia.

Eixa és la responsabilitat d'un govern com el nostre pel treball i la prosperitat. La irresponsabilitat és no escoltar les paraules quan el que intenten fer és explicar les qüestions.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustrat s'ndic senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

Por favor, señor Pla.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president, transmetre-li també el condol en nom del Grup Socialista.

Mire, senyor Camps, quan algú es veu en l'obligació de presentar un pla de sanejament financer dels seus comptes és perquè els ha gestionat malament, molt malament. En primer lloc.

A vostés els van traure la targeta roja, però roja ben alta. Vull dir en això que som, gràcies a la seua mala gestió, som la comunitat autònoma que ella mateixa acumula més dèficit que tota la resta juntes, 971 milions d'euros; targeta roja. Però, no només això. És que vosté ara va a presentar un pla de sanejament ací que no té res a vore amb el que, finalment, el Consell de Política Fiscal i Financera els ha aprovat.

Per tant, tampoc han superat els exàmens de setembre, no aprovaren els de juny i tampoc els de setembre. I jo voldria saber quines són les raons per les quals el Pla de sanejament financer, aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera, no és el mateix que aquell que vostés van presentar ací a les Corts en el mes de juny.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Hi ha algunes mesures que s'han canviat i hem assumit, però el pla és exactament el mateix. *(Remors)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Pla, té la paraula.

El senyor Pla i Durà:

Mire, senyor Camps, vosté sempre va per darrere dels esdeveniments, sempre. Jo he repetit reiteradament que vosté fins a hui està demostrant ser el pitjor president de la Generalitat de tota la història. Està claríssim. Fins a hui, fins a hui en el seu haver està el fet que el creixement d'esta

comunitat, per primera vegada en moltíssims anys, va per darrere de la mitjana espanyola. Fins a hui, hui mateix s'han anunciat, l'interanual de persones aturades inscrites en les oficines d'atur, que volen treballar i no poden, és el que és. I sap quin és? Vosté diu: "Hi ha més afiliacions". Sí, però resulta que mentre a Espanya de novembre a novembre ha baixat un 1% l'atur, a esta comunitat ha pujat el 5,5%. I eixe és el seu primer balanç.

Possiblement, no siga vosté qui origine estos problemes. Puc coincidir en això, però sí que és vosté el responsable de no actuar per tal de corregir-los. Perquè, vosté porta quasi dos anys governant i encara no ha pres cap mesura, cap decisió en aquells temes d'interés que ho requereixen.

No ho ha pres en els sectors industrials, que estan esperant que vosté definitivament agarre el capdavant de les propostes i mesures que els donen les condicions per a millorar la seua capacitat de competitivitat.

No ho ha fet en les universitats. Porta governant any i mig i és incapaç encara de donar un marc d'estabilitat a les universitats per a tindre recursos suficients per a poder tirar endavant.

No ho ha fet en el territori. Ben al contrari, vosté ha permès i ha consentit i ha tolerat la depredació del territori.

Però tampoc ho ha fet en la joventut. Els nostres jóvens estan esperant encara que vosté pose en marxa alguna mesura del Pla Jove, de què tant van presumir.

Mire, això mateix és el que ha passat en el tema del deute. Què ha fet vosté? Jo ho he dit, el més alt de l'estat. Vosté coneixia eixe deute quan va arribar a la Generalitat. Sabia la situació de malbaratament, de *despilfarro* dels recursos públics. I vaig a donar-li només algun exemple que vosté coneix i que està inclòs en eixe dèficit.

Vosté sap que la Ciutat de les Arts i les Ciències, a 31 de desembre, acumula 500 milions d'euros de sobrecost respecte a l'inicial? Vosté sap que la Televisió Valenciana des de l'any 2000 ha acumulat 547 milions de deute? Vosté sap perfectament, i ho sabia, que Terra Mítica ha acumulat al voltant de 100 milions de dèficit, de deute. Vosté ho sabia. Què ha fet vosté per a corregir això?

Vosté, en comptes d'intentar prendre mesures, no n'ha pres cap. Per a intentar arreglar els seus conflictes interns incrementa la quantitat d'alts càrrecs, incrementa el número, 53 alts càrrecs.

Vosté no ha pres cap mesura per a rebaixar els gastos, les despeses, discrecionals de la Generalitat en publicitat, en propaganda. Ben al contrari, no en pren cap sinó que continua en la mateixa senda. Ha anunciat ara un concurs per a intentar dir als ciutadans la qualitat de prestadors de serveis que té la Generalitat Valenciana, per import d'1,7 milions d'euros. Vosté continua en la mateixa senda que el seu antecessor.

Vosté va mentir a l'opinió pública, ací. Vosté va mentir. Per això no ha vingut el seu conseller, per això no ha vingut. (*Remors*) Està malalt. Pobret. Estarà malalt del sobresalt que li dona haver d'assumir el malbaratament, el descontrol dels comptes públics. (*Aplaudiments*)

Mire, per la seua culpa i només per la seua culpa, senyor Camps, puguen els impostos als valencians. Només per la seua culpa. Perquè altres, per a fer front a una situació similar que no havien provocat, recorde que el senyor Maragall no havia provocat el deute de la Generalitat, la primera deci-

sió de responsabilitat donant la cara a la ciutadania va ser posar el cèntim. I vosté no. Vosté amaga el cap davall l'ala i vol intentar transmetre a la ciutadania que els impostos puguen per culpa del Govern. Vosté és el que ha pujat els impostos, i haurà de pujar-los per a fer front (*aplaudiments*) a eixe malbaratament.

Mire, jo només li demane una cosa: eixa responsabilitat que em demana a mi, aplique-se-la vosté i faça possible que molts ciutadans, molts empresaris, que cobren nou mesos, un any tard per la seua culpa, puguen tindre la tranquil·litat que estan fent-se bé les coses i que les coses poden canviar.

Jo no tinc eixa tranquil·litat, com no la té, segurament, el Consell de Política Fiscal i Financera, que li ha fet canviar eixe Pla de sanejament. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias. Moltes gràcies, senyor Pla.
Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.
Senyories.

El año 99 yo, militante del Partido Popular, hice campaña, lógicamente, por toda la Comunidad Valenciana para apoyar la candidatura de la reelección de Eduardo Zaplana a la presidencia de la Generalitat. ¿Qué escuchaba del Partido Socialista? El despilfarro de Cacsá, Terra Mítica y Televisión Valenciana. Ganamos por mayoría absoluta. (*Remors*)

Año 2003. Fui candidato a la presidencia de la Generalitat. Me recorrí toda la Comunidad Valenciana. ¿Qué escuchaba del Psoe? Cacsá, Terra Mítica y Televisión Valenciana. Y volvimos a ganar por mayoría absoluta.

Han pasado dos años de esta legislatura, y seguimos escuchando: Cacsá, Terra Mítica y Televisión Valenciana. Esta es la mejor tarjeta de presentación para saber que volveremos a ganar por mayoría absoluta. (*Aplaudiments*)

¿Le ha interesado al portavoz del Grupo Socialista el Plan de estabilidad? No, no ha hablado. ¿Le han interesado los presupuestos de la Generalitat? No, no ha hablado. ¿Le han interesado las inversiones? No ha hablado.

El senyor president:

Por favor, señores diputados.

El senyor president del Consell:

¿Le ha interesado la sanidad, la educación, las políticas sociales? No ha hablado. ¿Sabe alguien en esta cámara de qué ha hablado el líder de la oposición en la Comunidad Valenciana? (*Remors*) No lo sabe nadie. Y este es el drama, señor Pla, este es el drama. Porque yo vengo aquí todos los jueves, todos los jueves...

El senyor president:

Señor Such, por favor.

El senyor president del Consell:

...intentando mantener y trabar un debate sobre cuestiones concretas, sobre temas concretos, y hoy le puedo asegurar, señor Pla, que creí que era la mañana, porque pensé que íbamos a hablar del Plan de estabilidad. ¿Se ha hablado del Plan de estabilidad? No. Se ha hablado de Cacsá, de Terra Mítica y de Televisión Valenciana. (*Remors*) Este es el discurso constante en el que están instalados los socialistas desde hace muchos años, y con ese discurso se va adonde se va, a la oposición, que es donde están ustedes instalados, en su discurso.

Señor Pla. Trajimos un plan de estabilidad. Por cierto, el conseller de Economía –qué mal gusto, señor Pla, qué mal gusto– está en casa enfermo, qué mal gusto, señor Pla. Si tiene usted que recurrir a esas cosas, yo creo que le van muy mal las cosas al Partido Socialista. Pero en cualquier caso, trajimos aquí el Plan de estabilidad porque creímos que era bueno que se discutiese en esta cámara un proyecto de estabilidad (*el senyor president colpeja amb la maceta*) en torno a la ley ya aprobada por el gobierno del Partido Popular para los próximos años.

Ese plan de estabilidad dice, entre otras cosas, que el año 2007 es el año del equilibrio, y eso está aprobado por el Consejo de Política Fiscal y Financiera, por el Gobierno de España. Ese plan habla de medidas y de apuestas y de inversiones y de gastos previstos en su práctica totalidad en el documento finalmente aprobado por el Consejo de Política Fiscal y Financiera. Es decir, si no el 100, el 99% del proyecto presentado por el Gobierno de la Generalitat al Consejo de Política Fiscal y Financiera ha sido aprobado. Y eso ¿qué significa? Que este gobierno es un gobierno responsable, que este gobierno se viene aquí con el documento, de manera transparente a debatir un proyecto de inversiones, de apuestas y de futuro para la Comunidad Valenciana. Esa es la realidad, y ustedes no quisieron debatirlo. Bueno, no quisieron debatirlo, no; quisieron boicotarlo. Un gobierno que viene de manera transparente a proponer un documento de trabajo para presentar ante el Gobierno de España, y que la oposición intenta boicotarlo, en la cámara, boicotarlo ante la opinión pública, y boicotarlo ante el Gobierno de España. Porque estoy convencido que habrán presionado para que el gobierno de España (*protestes*) no aprobase ese plan de estabilidad. Estoy convencido. Señor Pla, ya les conocemos, ya les conocemos y conocemos el nivel de compromiso que tienen ustedes (*el senyor president colpeja amb la maceta*) con la Generalitat Valenciana.

Mire, aunque le duela profundamente, en esta comunidad

El senyor president:

Señores diputados.

El senyor president del Consell:

...sigue creciendo el empleo. Aunque le duela profundamente, hoy trabaja más gente que en días, que en semanas y que en meses anteriores. Y aunque le duela profundamente, esta comunidad sigue con un modelo de crecimiento y prosperidad pese a que en estos momentos tenemos un gobierno en España que ni tiene objetivo ni tiene modelo ni tiene pro-

yecto ni tiene ideas ni sabe exactamente qué hacer con este país. (*Remors*) Pese a eso, la Comunidad Valenciana sigue teniendo un modelo claro (*el senyor president colpeja amb la maceta*) de crecimiento y de prosperidad.

El Plan de estabilidad presentado por el Gobierno de la Generalitat es un plan de seriedad y de responsabilidad para el futuro, aprobado por la unanimidad del Consejo de Política Fiscal y Financiera, aprobado por el Gobierno de España. Entre otras cosas, aprueba los presupuestos de la Generalitat Valenciana para el año 2005, su gobierno, el gobierno socialista, nos ha dicho que sí a los presupuestos de la Generalitat (*protestes*) para el año 2005. A ver si el Grupo Socialista, ya que los socialistas de Madrid han dicho que sí, dicen que sí a los presupuestos de la Generalitat Valenciana para el año 2005. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.

Yo, de verdad, que entiendo con dificultad que ustedes pidan que venga el presidente a la cámara, porque cada vez que viene no le dejan ustedes hablar. (*Remors*) Bueno, o se le exige, como dice el señor...

Moltes gràcies, senyor president.

Correspon la pregunta formulada per l'il·lustríssim senyor síndic del Grup Parlamentari Entesa, el senyor Ribó. Senyor Ribó, té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Bon dia.

En primer lloc, senyor president de les Corts, vullc manifestar-li en nom propi i en nom del meu grup el nostre condol.

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor Ribó i Canut:

I bé, mire, senyor president, senyor Camps. En estos moments els sindicats majoritaris s'estan mobilitzant, mobilització que culminarà el dia 15, per la indústria valenciana sota un plantejament: On està el Consell? Què fa el Consell? Perquè pensem que el tema és preocupant. Mire, això ha arribat ja no només al sector industrial, ha arribat ja a les dades globals.

Abans s'ha comentat, i jo crec que s'ha de repetir: el creixement del PIB en el 2003 va ser significativament menor que el de tota Espanya, i vam ser la penúltima comunitat autònoma en creixement.

Una altra dada de l'última enquesta de població activa, tercer trimestre: per primera vegada en set anys el nivell de desocupació de la Comunitat Valenciana ha superat el nivell de desocupació de la mitjana estatal, per primera vegada en set anys.

Jo crec que aquestes dades, que són globals, evidentment, de la nostra comunitat posen de manifest un tema que és molt clar: el model econòmic que els seus antecessors van plantejar està totalment esgotat; està donant signes de crisi, està donant signes que s'ha de fer alguna cosa.